

רשומות

ספר החוקים

17 ביוני 1958

253

כ"ט בסיון תשי"ח

צמוד

142 חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובזה) (מס' 2), תשי"ח-1958

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה) (מס' 2),
תשי"ח-1958 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958, בנוסח הניתן בתוספת לחוק זה, מוארך בה עד יום כ"ג בטבת תשי"ט (31 בדצמבר 1958).	הארכת תוקף
2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ז בסיון תשי"ח (15 ביוני 1958).	תחילה
3. צו כללי שניתן לפני תחילתו של חוק זה על פי תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958, בנוסח המקורי, יחולו עליו הוראות תקנה 4 לנסח הניתן בתוספת לחוק זה כאילו ניתן הצו ביום תחילתו של חוק זה.	הוראת מעבר

תוספת

(סעיף 1)

תקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958

בתוקף הסמכות שהוענקה לי לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תשי"ח-1948, אני מתקין תקנות אלה: 1. בתקנות אלה - "השר" - שר המסחר והתעשייה וכן כל חבר אחר של הממשלה שנתמנה על ידיה לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן; "הספקה" - עסקה במובין שיש בה תמורה, בין לשוק המקומי ובין לשוקי חוץ, לרבות חלוקת טובין, בין בהפקת רווחים בין ללא הפקת רווחים; "ייצור" - לרבות שינוי טובין מבחינת הצורה, הטיב, האיכות או מכל בחינה אחרת, אריזתם או מציגתם, וכן ייצור או גידול תוצרת חקלאית חיה או דוממת; "מהדיק טובין" - מי שברשותו או בפיקוחו גמזאים טובין, המשמשים או נועדים לשמש לו להספקה או לייצור, וכן מי שגמזאגו ברשותו או בפיקוחו אחר יום ז' בטבת תשט"ו (1 בינואר 1955) טובין ששימשו או שנועדו לשמש לו למטרות אלה; "צו אישי" - צו שניתן לאדם פלוני או למפעל פלוני, או למספר בני אדם או מפעלים שפורטו אחד אחד בצו; "צו כללי" - צו שאינו צו אישי; "תשלום חובה" - התשלום המוטל לפי תקנה 3 או 5.	הנדרות
2. לא ישתמש השר בסמכות לפי תקנות 3 או 5 אלא אם היה לו יסוד סביר להניח כי הדבר ירוש לאחת ממטרות אלה: (1) סמיגת וייוח בלתי סביר או מניעתו, בין אם נקבע לטובין מחיר מסימילי או קבוע לפי כל דין ובין אם לאו (להלן - סמיגת וייוח בלתי סביר); (2) הגנה על תוצרת הארץ מפני התחרות של מוצרי יבוא (להלן - הגנה על תוצרת הארץ); (3) הסדרת התצרוכת של טובין או הוולתם (להלן - הסדרת התצרוכת או הוולתם); (4) קיום מחירי אוידי או יציב לטובין (להלן - קיום מחירי אוידי).	היטור לשימוש בסמכות

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב בסיון תשי"ח (10 ביוני 1958); הצעת החוק ודברי הסבר בתפרסמו בה'ח' 248, תשי"ח, עמ' 276.
1 ק"ת 762, תשי"ח, עמ' 576.

3. רשאי השר לקבוע, בצו כללי, שמחזיקי טובין כפי שיפורטו בצו ישלמו לאוצר המדינה על הטובין תשלום חובה בשיעור או לפי הישוב מסויים שיקבע באותו צו.
4. (א) כל הוראה בצו כללי, שכתוצאה ממנה מוגדל תשלום חובה או מוטל תשלום חובה על טובין שהיו פטורים ממנו, תקפה יפקע בתום חדשיים מיום פרסומו של הצו, אם לא אושרה או בוטלה לפני כן על ידי החלטה של הכנסת.
(ב) כל החלטה של הכנסת לפי תקנת משנה (א) תפורסם ברשומות.
(ג) הוראות תקנה זו אינן גורעות מהוראות סעיף 16 לפקודת הפרשנות.
5. מחזיק טובין שלא נתחייב בתשלום חובה על טובין פלוגים בצו כללי – רשאי השר לצוות עליו בצו אישי לשלם לאוצר המדינה תשלום חובה על הטובין בשיעור שיקבע בצו, ובלבד שלא יעלה על שיעורים אלה:
(1) אם המטרה היא ספיגת ריווח בלתי סביר או הגנה על תוצרת הארץ – ההפרש, לפי הערכתו של השר, שבין מחיר אשר מחזיק הטובין השיג או עשוי להשיג לבין מחיר הקרן ששילם בעד הטובין בתוספת הוצאות וריווח סבירים;
(2) אם המטרה היא הסדרת התצרוכת או הוזלתה או קיום מחיר אחיד – ההפרש שבין המחיר אשר בדעת השר לקיימו לבין מחיר הקרן ששילם בעד הטובין, בתוספת הוצאות וריווח סבירים.
6. שיעורי של תשלום חובה יהיה סכום קבוע, או אחוז מסויים ממחיר הטובין.
7. תשלום חובה ייגבה על פי פקודת המסים (גביה)¹, כאילו היה התשלום מס כמשמעותו באותה פקודה; אך סעיף 12 לאותה פקודה לא יחול על הגביה.
8. השר רשאי לקבוע בצו, כללי או אישי, מועדים לסילוק תשלומי-חובה ודרכי הסילוק, וכן רשאי הוא לקבל מהחייב בתשלום החובה התחייבות לסילוק התשלום וערבויות לקיום התחייבות זו.
9. הוטל תשלום חובה, רשאי השר בצו לאסור, עד לסילוק תשלום החובה, את העברת ההחזקה או הבעלות בטובין שעליהם הוטל התשלום, וכל עסקה אחרת בהם, או את טלטולם של הטובין הגמצאים ברשותו של החייב בתשלום או בפקוחו.
10. לא סילק מחזיק טובין תשלום חובה, כולו או מקצתו, במועד שנקבע בצו, רשאי השר לחייבו, בצו, בתשלום ריבית בשיעור של 11% לשנה, מהיום שנקבע לסילוק תשלום החובה עד ליום פירעונו בפועל, ולענין הגביה דין הריבית כדין תשלום החובה.
11. שר המשפטים ימנה ועדה של שלושה להיות ועדת ערר לענין תשלומי חובה; יושב ראש הועדה יהיה שופט בית משפט מחוזי ולפחות אחד מיתר שני חבריה יהיה נציג הציבור. הודעה על מינוי ועדת הערר, תרכבה ומענה תפורסם ברשומות.
12. הרואה את עצמו נפגע על-ידי צו אישי או על-ידי החישוב של תשלום החובה לפי צו כללי רשאי לערור עליהם לוועדת הערר; הערר יוגש תוך שלושים יום מהיום שבו הצו או ההודעה על החישוב הגיעו לידיעת העורר, אלא שיושב ראש הועדה יאריך את המועד האמור אם הערר מבוסס על נתונים שלא היו בידי העורר תוך המועד הנ"ל או אם ישנה סיבה מוצדקת אחרת.

² דיני ישראל, נוסח חדש 1, עמ' 1.

³ חוקי אי, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.

13	ועדת הערר אינה קשורה בממצאיו של השר או בשיקוליו והיא רשאית לאשר את הנז או את החישוב שעורריים עליהם, לשנותם או לבטלם.	החלטת ועדת הערר
14	לועדת הערר יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניקן לוועדת חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה.	סמכויות ועדת הערר
15	שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הדין לפני ועדת הערר, ובמידה שלא עשה כן תקבע הועדה כעצמה את סדרי הדין לפנייה.	סדרי הדין של ועדת הערר
16	כל אדם חייב, לפי דרישתו של השר או של מי שהוסמך על ידיו בכתב, למסור ידיעות, פנקסים, מסמכים ותעודות אחרות שלדעת הרושש יש בהם כדי להבטיח את ביצוען של תקנות אלה.	מסירת ידיעות, מסמכים ותעודות אחרות
17	(א) מי שעשה אחת מאלה:	ענשים
<p>(1) מסר לשר או למי שהוסמך על ידיו ידיעה, פנקס, מסמך או תעודה אחרת שהם ברוכים בפרט חשוב;</p> <p>(2) העלים, השמיד, שינה או סירב למסור ידיעה, פנקס, מסמך או תעודה אחרת שנדרש למסרם לפי תקנות אלה;</p> <p>(3) עבר על צו לפי תקנה 9;</p> <p>(4) הפריע לאדם המועל בשליחות השר לבצע את סמכויותיו לפי תקנות אלה או מנע זאת ממנו;</p> <p>(5) עשה מעשה מרמה כדי להתחמק מסילוק תשלום החובה שבתחייב בו, דינו – מאסר שנתיים או קנס 5000 לירות או פי שלושה משווי הטובין אשר בקשר אתם בעברה העבירה, הכל לפי הטכום הגדול יותר, או מאסר וקנס כאחד.</p> <p>(ב) בעברה, במהלך עסקו של חייב בתשלום חובה, עבירה על תקנות אלה על ידי פקיד, פועל, שליח, סוכן או בא כוחו של החייב בתשלום, יאשם בעבירה גם החייב בתשלום עצמו אם לא הוכיח שהעבירה בעברה שלא בידיעתו או שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת קיומן של תקנות אלה.</p> <p>(ג) בעברה עבירה על תקנות אלה על ידי חבר בני-אדם, יאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף, מנהל חשבונות או פקיד אחראי של אותו חבר, אם לא הוכיח שהעבירה בעברה שלא בידיעתו או שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת קיומן של תקנות אלה.</p>		
18	(א) הוטל תשלום חובה תוך קביעת תנאים להחזרתו, יוחזר התשלום, כולו או מקצתו, אם משלם התשלום קיימ את התנאים.	החזרת תשלום חובה
19	(ב) גובה תשלום חובה נטענת או נגבה יותר מהסכום המגיע, יוחזר סכום התשלום או העודף למי ששילמו.	
20	צו אישי יובא לידיעת הנוגעים בדבר בדרך שיוזרה השר וכפי שייראה לו דרוש כדי להביאו לידיעתם.	פרסום צווים אישיים
20	תחילתו של צו אישי ביום שנמסר לאדם הנוגע בדבר, אם לא נקבע בו תאריך מאוחר יותר, וצו שנשלח אל אדם בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון, או מקום עסקו הרגיל, או מקום עסקו האחרון, רואים אותו כאילו נמסר לו כתום ארבעים ושמונה שעות מוזשעה שנמסר לדואר למשלוח.	תחילתו של צו אישי

4 חוקי איי, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

21. השר רשאי לאצול לאחר מסמכיווחיו לפי תקנות אלה, למעט הסמכויות לפי תקנות אצילת סמכויות 3 ו-5.
22. (א) מי שעוסק בעשיית שירות להובלת טובין או שעסק בכך אחרי יום ז' בטבת תשט"ו (1 בינואר 1955), דינו כדין מחזיק טובין ותקנות אלו יחולו לגביו בשינויים המתחייבים לפי הענין.
(ב) לענין תקנה זו --
(1) בכל מקום בו מדובר על מחיר -- קרי "שכר";
(2) בתקנה 5 (1) ו-(2), במקום "מחיר הקרן ששילם בעד הטובין בתוספת הוצאות ודיווח טבירים" -- קרי "שכר טביר";
(3) בתקנה 9, אחרי "או החזקה בטובין" יבוא "או את עשיית השירות".
23. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שנות-החירות (תשלומי הוצאה), תשי"ח-1958".

השם

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

תיקון טעויות

- בחוק לתיקון סדרי הדין הפלילי (חקירת פשעים וסיגות מוות), תשי"ח-1958, שנתפרסם בספר החוקים 242, תשי"ח, עמ' 54, בסעיפים 26 ו-28, במקום המלה "ביתור", בכל מקום שהיא מצויה, צ"ל "ביתוח"; בסעיף 38 (2), במקום "תשי"ח-1957" צ"ל "תשי"ח-1958".
- בחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958, שנתפרסם בספר החוקים 251, תשי"ח, עמ' 112, בסעיף 26, בפסקה (4), במקום "סעיפים 143 ו-147" צ"ל "סעיפים 143--147" ובפסקה (7), במקום "12 (ב) צ"ל "12 (4)".
- בחוק בול בטחון (תיקון והארכת תקופת ההיטל), תשי"ח-1958, שנתפרסם בספר החוקים 252, תשי"ח, עמ' 131, בסעיף 1, במקום "1957" צ"ל "1956".
- בחוק לתיקון ולקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשי"ח-1958, שנתפרסם בספר החוקים 252, תשי"ח, עמ' 137, בתוספת, סעיף 3, במקום "וכל דבר אחד" צ"ל "וכל דבר אחר".

